

Scénář – tým 2: MARIE Kürhauserová

Klaudie:

Paní Marie Kirchhauzelová se narodila v Hradci Králové roku 1947, ale své dětství prožila v Brandýse nad Labem. Do teď má ráda panenky a také moc ráda plete.

Šimon:

V dětství paní Marie trávila čas venku s kamarády. Sportovala a chodila do atletického klubu Stará Boleslav.

Matěj:

Při invazi vojsk Varšavské smlouvy v srpnu roku 1968 pracovala ve strojírenském podniku Českomoravská-KolBen-Daněk.

Na okupaci ji utkvěla vzpomínka na sovětský tank.

Ten naštěstí nevystřelil a tak nikoho nezranil.

MK: Když toho 21. srpna, ráno vstáváme do práce, no a najednou tanky a co se děje, tak švagr, no to bude asi třetí světová válka, najednou ten jeden tank se zastavil no tam ty musely taky a s tím dělem, nebo jak se to jmenuje, takhle mířil na tu Sokolovnu. No tak my jsme ztuhli, no ale pak to dal zase do kupy a odjeli. To bylo hrozně nepříjemný

(7:31-7:54)

Matěj: Při vzpomínce na okupaci se Marii vybavila i její cesta domů z práce.

3:05

MK: No, v roce 68 jsem byla právě v tom ČKD. Chodili jsme ranní v odpolední, noční, al já nechodila na noční, jenom na ranní a odpolední. Jeli jsme takhle z odpolední domů, tam byly čtyři vrátnice, my byli u tý čtvrtý, jdeme a už tam lidi křičeli, tady se nedostaneme, musíme jít dopředu. Když jsme se tam dostali, teda jako k tý vrátnici, tak tam vojáci, že jo, já nevím, samopaly, kulometry, v tom já se nevyznám. No a nechtěli nás pustit, tak jsme tam běhali nějakou dobu. Teďko, že jo, to jezdili autobusy, tak někdo dal nějakému řidiči avízo, že nás nechtějí pustit domů. Tak tam na náš počkal. No a pak jsme se dostali, zrušili odpolední.

Klaudie: I paní Marie se zúčastňovala demonstrací proti okupaci. Například v roce 1969 malovali křídou na zem texty.

Šimon: A jaké známé slogany se v letech 1968 a 1969 objevovaly v našich ulicích?

4:40 - 5:20

MK: Chodili jsme protestovat, vlastně to ČKD, dřív to bylo Náměstí milice a tam jsme, člověk byl mladej a čmárali jsme to tam na zem. A tenkrát tam vyběh, ale už už byl vlastně 69, vyběh jeden pán a začal měl kyblíček a my mysleli, že nás chce polejt a zmlátit a my jsme tam kreslili křídou a vemte si na to pořádnou barvu, že byl při nás.

Klaudie:

Díky příběhu paní Marie si o to víc můžeme vážit svobody a nebát se toho, že nám před domem zastaví tank.